

AUTE 2002-03 DE 19 D'ABRIL DE 2002

COSTES PROCESSALS. Criteri de la temeritat o mala fe.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- L'Aute dictat el 29 d'octubre de 2001 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va acordar l'arxiu de les presents actuacions, sense imposició de costes, en haver-se produït la satisfacció extra-processal de les pretensions de la part agent, ja que l'Hble. Comú de Sant Julià de Lòria va atorgar-li -durant la substanciació del procés- l'autorització per a realitzar determinades obres menors a la façana de l'edifici que es coneix com a Casa A., situat al nº 11 de la Plaça Major d'aquella localitat.

2n.- La representació de l'agent interposa recurs contra l'esmentada resolució, en què sol·licita que s'imposin les costes processals al Comú de Sant Julià de Lòria, ja que considera que no existia fonament legal per a denegar l'autorització que havia demanat, que a més va ser desestimada per silenci administratiu, amb la consegüent indefensió, de manera que l'actuació injustificada del Comú ha estat l'única causa que ha determinat la necessària iniciació d'aquest procés.

3r.- L'Administració demandada s'oposa al recurs al·legant que no es va concedir l'autorització sol·licitada per l'agent, ja que el M.I. Govern havia iniciat un expedient d'expropiació de la finca on es pretenia dur a terme les obres, i es va considerar que aquesta situació era incompatible amb l'atorgament del permís, com a conseqüència dels perjudicis econòmics que això podia comportar per a la interessada. Tan aviat com el Govern va deixar sense efecte l'expedient expropiatori, el Comú va concedir l'autorització sol·licitada, la qual cosa posaria de relleu que l'actuació processal de la Corporació no és temerària.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La qüestió que és objecte de debat en aquest recurs ja ha estat examinada en anteriors resolucions d'aquesta Sala (sentències 95-32, de 6 de setembre de 1995, 95-48, de 19 de desembre del mateix any, 96-04 i 96-05, de 19 de gener de 1996, entre d'altres) en les quals s'afirmava que el criteri del venciment objectiu, atesa la diferent posició en que es troben l'Administració i els particulars recurrents, no sembla el més adequat en el procés contenciós-administratiu, ja que pot retreure els ciutadans a l'hora de formular recursos contra aquella, de manera que cal atendre, malgrat la seva subjectivitat, al criteri de la temeritat o mala fe en la defensa de les respectives pretensions de les parts davant el Tribunal.

Segon.- En el cas que ara s'examina, l'Administració comunal va desestimar per silenci administratiu la sol·licitud presentada per l'agent per tal de què se li atorgués una autorització per a realitzar obres menors en un edifici de la seva propietat. En el seu escrit de contesta a la demanda, el Comú manifesta que havia denegat el permís com a conseqüència de la iniciació d'un expedient d'expropiació de la finca per part del Govern, decisió que la interessada considera manifestament contrària a la normativa vigent en matèria d'expropiació (article 23.3 de la Llei).

Atès que s'ha acordat l'acabament del procés per satisfacció extra-processal de les pretensions de l'agent, és evident que no es pot examinar ara quant al fons la legalitat de la decisió administrativa i, en conseqüència, si era o no procedent denegar l'autorització sol·licitada. Tanmateix, als efectes que interessin, que es redueixen a determinar si es procedent o no imposar al Comú les costes del procés, resulta suficient la constatació de què la demandada ha procedit a concedir el permís d'obres tan aviat com ha conegut l'acabament de l'expedient expropiatori que havia iniciat el Govern, que considerava un obstacle per a la concessió de la llicència. En aquestes condicions, l'actuació processal del Comú no es pot qualificar com a temerària o de mala fe, per la qual cosa, segons els criteris de la jurisprudència abans esmentada, no resulta procedent la imposició de les costes, de manera que ha de ser desestimat íntegrament el present recurs d'apel·lació.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la representació de la Sra. N.G.M. (abans C.G.) contra l'Aute de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 29 d'octubre de 2001, el qual es confirma en els seus propis termes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.